

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Факультет психології і соціології
Кафедра соціальної педагогіки**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ



**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської науково-практичної конференції
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Харків, 2016

ТЕХНОЛОГІЯ РОБОТИ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА З АДАПТАЦІЇ ДИТИНИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМ ДО УМОВ НАВЧАННЯ

Актуальною проблемою нашого суспільства є саме підтримка, забезпечення рівноправних можливостей отримання якісної освіти дітей з особливими потребами, а також їх адаптація в дитячий колектив. Вивченням адаптації індивіда в колективі та суспільстві займаються такі педагоги, як: А. Капська, А. Колупаєва, А. Соколянський; психологи Т. Ілляшенко та ін.

Метою дослідження є теоретично обґрунтувати, розробити та перевірити технологію роботи соціального педагога з дітьми з особливими потребами до умов навчання. Дитина з особливими потребами – це така дитина, в якій присутні певні проблеми в розвитку інтелектуальних можливостей, ваді здоров'я та відхилення в психічному розвитку. У таких дітей постійно виникають проблеми з адаптацією до певного середовища, вони бояться великих груп людей, часто закриваються в собі та не йдуть на контакт. Адаптація – це пристосування дитини до нового соціального середовища, перейняття його особливостей, соціокультурних цінностей. Нами було розроблено технологію роботи соціального педагога з адаптації дитини з особливими потребами до умов навчання, вона включає в себе застосування таких методик, як «Будиночки» (О. Орехової), «Школа звірів» (Н. Вьюнова, К. Гайдар) і впровадження таких ігор: «Історія одного сірника», «Дракон кусає свій хвіст» та інші. Отже, розроблена нами технологія роботи допоможе визначити емоційну готовність дитини з особливими потребами до умов навчання, а за допомогою ігор адаптувати її до умов нового соціокультурного середовища.

Полежака Т.П.

ТЕХНОЛОГІЯ РОБОТИ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА З СОЦІАЛІЗАЦІЇ ПІДЛІТКІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Актуальність дослідження обумовлена тим, що у практиці роботи навчальних закладів процес соціалізації особистості залишається прерогативою виховання, яке за умови традиційної освітньої моделі набуло характеру другорядності, поступившись першочерговістю процесу навчання. Як результат, більшість підлітків мають слабо сформовані життєві компетенції, нерозвинуті соціальні здібності, через що важко адаптуються до сучасних суспільно-економічних умов, не здатні до самореалізації в соціумі, проявляють схильність до асоціальної поведінки.

Проблема соціалізації підлітків завжди була в центрі уваги педагогів, психологів, соціологів. Технологічний аспект соціалізації в умовах навчального закладу розкривали О. Газман, Ю. Гапон, Т. Говорун, О. Жабокрицька,